

लुट्

लुगटाकः

लुप्

इति तिथ्यादितत्त्वम् । * । न्यायग्रन्थविशेषः ।
तस्य द्वितीयश्लोको यथा,—
“अथ नाकुलसुखञ्चो गुणगणः कर्माधिकं
ज्ञाघ्यते
जातिभिर्भुतिमागता न च पुनः ज्ञाघ्या विशेष-
स्थितिः ।
समन्तः सहजो गुणादिभिरर्थं यथास्तु सत्-
प्रतीये
बान्धीना नयवैश्वकर्माकुशला श्रीन्यायलीला-
वती ।”
इति मन्त्रमिश्रः ।
जीजीव्यान्, जी, (जीलायसुदानम् ।) देवनम् ।
इति त्रिकाण्डशेषः । (यथा, कषाचरितु-
वागरे । १०६ । ४१ ।
“अथ मानससुखं देवविवातसेवितम् ।
अतीत्य गच्छेत्तच्छ्रीजीजीव्यान् दुयोषिताम् ।”)
लुक्, [च] पुं, लोपः । यथा, स्वमोर्लुक् लोपात्
परयोः स्वमोर्लुक् स्यात् । इति सुगन्धो-
वाकरयम् ।
लुक्कायितः, चि, (लुक् कायस्य यस्य तादृश इवा-
चरतीति । लुक्काय + क्तिप् । ततः क्तः ।)
अन्तर्हितः । यथा, अन्तर्धानं लुक्कायनमिति
वाच्यम् । यथा गुरोरन्तर्हिते शिशुः निजीयते
पलायते लुक्कायते लुक्कायतीति लुक्कायनयने-
ऽपि लुक् । लुक् कायः शरीरं यस्य स लुक्कायः
ततः स इव आचरतीति कौ साध्यम् । इति
कारकटीकायां दुर्गादायः । कर्मणि क्तप्रयेन
विन्यस्योऽयम् ।
लुक्च, पुं, होलङ्गः । इति रत्नमाला ।
लुक्, इ क भावद्वयार्थे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(पुरा०-पर०-अक०-सक०-च-सेट् ।) इ क,
लुक्चयति । भा होमिः । यद्वाच्यं विकेतनहिंसा-
वज्रदानानि । इति दुर्गादायः ।
लुक्, अपनयने । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) लोचुचोत् कर्त्तव्यम् ।
इति दुर्गादायः ।
लुट्, विजोटीविजोङ्गयोः । इति कविकल्पद्रुमः ।
(भा०-पर०-विजोटी अक०-विजोङ्गे सक०-
सेट् ।) लोटति । इति दुर्गादायः ।
लुट्, इ लुटौ । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) इ, लुट्यते । लुटिचौर्मन् ।
इति दुर्गादायः ।
लुट्, इ न य विजोटीविजोङ्गयोः । इति कवि-
कल्पद्रुमः । (दिवा०-पर०-विजोटी अक०-विजो-
ङ्गे सक०-सेट् ।) ल, अलुटत् । न, अलु-
टत् अलुलोटत् । य, लुट्यति । विजोटीः समन्तो-
भावः । तच्च लुचन् सप्रोको भुवि रीरदावान् ।
इति भट्टिः । विजोङ्गे लुचत्तद्वाचकान् दुर्गान्
कषाटादि च लोटति । इति वज्रायुधः । इति
दुर्गादायः ।
लुट्, इ होमिप्रतिपत्तयोः । इति कविकल्पद्रुमः ।
(भा०-आत्म०-अक०-पुनर्हनेन सक०-सेट् ।)

ल, अलुटत् । इ, लोटते । प्रतिपत्तिः शोका-
दिना पतनं पुनर्ह्वयनं वा । इति दुर्गादायः ।
लुट्, क भावे । इति कविकल्पद्रुमः । (पुरा०-
पर०-अक०-सेट् ।) क, लोटयति । भासो
होमिः । इति दुर्गादायः ।
लुट्, उपधाते । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) लोटति । इति दुर्गादायः ।
लुट्, इ गत्यालस्य लोप्योऽटे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(भा०-पर०-सक०-अक०-च-सेट् ।) इ, लुट्यते ।
आलस्यं मन्दोभावः । लोप्यं चौर्यम् । लोटः
लोङ्गन्म् । इति दुर्गादायः ।
लुट्, इ प्रतीचाते । इति कविकल्पद्रुमः ।
(भा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) इ, अलुटत् । इ,
लोटते । इति दुर्गादायः ।
लुट्, क चौर्ये । इति कविकल्पद्रुमः । (पुरा०-
पर०-सक०-सेट् ।) क, लोटयति । इति दुर्गा-
दायः ।
लुट्, शि लोटे । इति कविकल्पद्रुमः । (तुहा०-
पर०-अक०-सेट् ।) शि, लुटति अलुटोत्
लुजोत् । लोटः समन्तोभावः । हारीशं
हरिबाचीनां लुटति क्षणमकथे । इति दुर्गा-
दायः ।
लुटनं, लो, (लुट् लोटे + लुट् ।) अन्त्यस्य
भूमौ पुनः पुनः अमोपहननम् । लोटा इति
गङ्गागङ्ग इति च भावा । तत्पर्यायः । वेज-
नम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ।
लुटितः, चि, (लुट् + क्तः ।) सुदुर्भुवि पराहतः ।
अमशान्त्यर्थं पुनः पुनर्भूमौ लुटितोऽयः । तत्-
पर्यायः । उपाहतः २ । इक्ष्मरभरती ।
वेजितः ३ । इति शब्दरत्नावली । अपाहतः ४
पराहतः ५ । इति वेमचन्द्रः । (यथा, कषा-
चरितुवागरे । १०२ । ७७ ।
“शिलाकलापो लुटितः किमञ्जनमिरेरयम् ।
किमुताकालकल्याणमेवौघः पतितो भुवि ।”)
लुक्, मन्त्रे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-पर०-
सक०-सेट् ।) लोङ्गति । मन्त्रो विजोङ्गन्म् ।
इति दुर्गादायः ।
लुक्, शि संहृतौ । ह्वे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(तुहा०-पर०-सक०-सेट् ।) शि, लुङ्गति
अलुङ्गोत् लुजोङ् । इति दुर्गादायः ।
लुष्ट, कि अवज्ञाचौर्ये । इति कविकल्पद्रुमः ।
(पुरा०-पक्षे भा०-पर०-सक०-सेट् ।) इत्य-
नकारप्रकृतिः टयोगान्मूर्धन्यः । तत्र आदिपक्षे
यगादौ तल्लोपे लुचत् इत्यादि । कि, लुष्टयति
लुष्टति । इति दुर्गादायः ।
लुष्टकः, पुं, (लुष्टतीति । लुष्ट + क्तुः ।) शाक-
विशेषः । नद्या इति भावा । तत्पर्यायः ।
माधवः २ । इति शब्दचन्द्रिका ।
लुष्टा, लो, (लुष्ट + लुट् । टाप् ।) लुठनम् ।
इति काचित् शब्दरत्नावली ।
लुष्टाकः, पुं, (लुष्टतीति । लुष्ट + “अन्त्यभि-
कृदुल्लङ्घनः वाक्यम् ।” ३ । २ । १५५ । इति

वाक्यम् ।) चौरः । लुष्टघातोः वाक्यप्रत्ययेन
विन्यसः ।
लुष्टाको, लो, (लुष्टाक + विभाव् लोप् ।) चौरा
लो । इति सुगन्धोवाकरयम् ।
लुष्टकः, चि, (लुष्टतीति । लुष्ट + क्तुः ।) लोप-
कारकः । लुटेरा इति भावा । यथा,—
“ये चौरा वद्विना दृष्टा गरदा ग्रामलुष्टकः ।
वारमेवाग्ने ते वे पात्यन्ते पातकान्विताः ।”
इति पाप्मो पातान्तखण्डम् ।
लुष्टनं, लो, (लुष्ट + लुट् ।) लुठनम् । इति
काचित् शब्दरत्नावली । (यथा, देवीभाग-
वते । ५ । १ । १८ ।
“हरत् लुष्टनं तद्वत् तनुपलोनां नराधिप ।”)
लुष्टा, लो, (लुष्ट + लुट् । लुट् टाप् ।)
लुठनम् । इति काचित् शब्दरत्नावली ।
लुष्टाकः, पुं, (लुष्ट + वाक्यम् ।) काकः । इति
त्रिकाण्डशेषः । (चौरः । यथा, कलाविलासि । १ । १ ।
“विजोऽभिवारिकाणां भवनगवस्ताडिकप्रभा-
विकरः ।
यच्च विराजति रजनीतिभिरपटप्रकट-
लुष्टाकः ।”)
लुष्टो, लो, लुठनम् । इति काचित् शब्दरत्नावली ।
लुक्, क चौर्ये । इति कविकल्पद्रुमः । (पुरा०-
पर०-सक०-सेट् ।) क, लुक्चयति । इति
दुर्गादायः ।
लुष्टिका, लो, (लुष्टो । स्थाये कम् । ततटाप् ।)
न्यायचारिको । इति हारावली । एकच वेदित-
मेवलोमादिः । लुङ्गि इति लुटि इति च भावा ।
यथा,—
“सेव्यश्च हताभ्यक्तं तावभाजनमातपे ।
प्रतप्तमन्त्रेणा हृतं तन्मन्त्रं समाचरेत् ।”
तावभाजने हृतं सेव्यं इत्या रौमि तप्तं ताव
मेवलोमलुङ्गिकया हृत्तां मन्त्रमन्त्रं हत्वा तेष
अन्त्यवेत् । इति भैरव्यरत्नावली ।
लुष्टो, लो, न्यायचारिको । इति त्रिकाण्डशेषः ।
लुक्, इ लुष्टे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) इ, लुट्यते । लुष्टो यध-
लोपौ । इति दुर्गादायः ।
लुप्, न इ प ल न लो हिरे । इति कविकल्प-
द्रुमः । (तुहा०-उम०-सक०-अपिट् ।) न, इ
अलुपुत् अलुलोपत् । इ प न, लुप्यति
लुप्यते । ल, अलुपत् । लो, लोपः । इति
दुर्गादायः ।
लुप्, इ य लुपि । इति कविकल्पद्रुमः । (दिवा०-
पर०-अक०-सेट् ।) इ, अलुपत् अलोपीत् ।
अलुपत् प्रवादित्वाभिन्नं इ इत्यर्थः । इ, लुप्यति ।
लुपि आलुपीभावे । पातुं लुप्यति आलुप्यं
नेत्राङ्गलिपुटेनरः । इति वज्रायुधः । इति
दुर्गादायः ।
लुप्, पुं, (लुप् लुप् + क्तिप् ।) लोपः । यथा ।
अभीमगोऽभीमोऽभीमो लुप् । इति सुगन्धो-
वाकरयम् ।